

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 11245/2023
10.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у правној ствари мал. тужиље АА, коју заступа законски заступник мајка ББ, обе из ..., чији је пуномоћник Бранислав Вулић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Оливер Мандић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини доприноса издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 42/23 од 08.02.2023. године, у седници одржаној 10.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 42/23 од 08.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1912/21 од 08.12.2022. године, усвојен је тужбени захтев малолетне тужиље па је измењена пресуда Основног суда у Новом Саду П2 2001/19 од 03.12.2019. године у делу који се односи на обавезу туженог да плаћа део доприноса на име издржавања малолетне тужиље у износу од 20.000,00 динара и обавезан је тужени да на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиље плаћа месечно новчани износ од 20% од редовних месечних новчаних примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање које је остварује у ... центру ..., на текући рачун мајке ББ који се води код Credit agricole bank Srbija а.д. Нови Сад под бројем ... почев од 01.12.2021. године, доспеле рате одједном а будуће до 05. у месецу за текући месец, са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваке појединачне рате па до коначне исплате. Обавезан је тужени да малолетној тужилји накнади трошкове парничног поступка у висини од 32.625,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате. Малолетна тужилја је ослобођена од плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 42/23 од 08.02.2023. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена, а делимично одбијена, пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1912/21 од 08.12.2022. године преиначена је у делу одлуке о трошковима поступка тако што је снижена обавеза туженог на износ од 31.500,00 динара, док у преосталом побијеном а непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се наводи да су учињене и друге битне повреде парничног поступка али се исте посебно не наводе. Имајући у виду да се другостепени суд правилно изјаснио о непостојању наведених битних повреда одредаба парничног поступка и да је правилно оценио жалбене наводе туженог, то у другостепеном поступку није учињена битна повреда из члана 374. став 1. ЗПП у вези са чланом 396. став 1. ЗПП, као ревизијски разлог из члана 407. став 1. тачка 3. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању произилази да је пресудом Основног суда у Новом Саду П2 2001/19 од 03.12.2019. године разведен брак туженог и законске заступнице малолетне тужиље. Истом пресудом је обавезан тужени да доприноси издржавању малолетне тужиље са по 20.000,00 динара месечно. У том периоду малолетна АА имала је 6 година, а сада има 9 година. Тужбени захтев је постављен у процентуалном износу јер плата туженог није фиксна због дежурства које има. Законска заступница малолетне тужиље запослена је као лекар у Институту ... и остварује месечна примања у износу од 180.000,00 динара. Са малолетном АА живи у стану свог оца. У свом власништву има стан на Туженом је за овај стан у периоду развода исплаћен износ од 30.000 евра. Има кредит у износу од 41.800 евра, месечна рата износи 28.000,00 динара. Законски заступник малолетне АА мора да исплати износ од 24.000,00 динара на име повраћаја стипендије. Режијске трошкове за стан у коме живе плаћа 30.000,00 динара. Истакла је да су потребе малолетне АА 50.000,00 динара, што је првостепени суд прихватио. Дете води код приватног стоматолога. Отац доприноси издржавању детета онако како је обавезан назначеном пресудом. Малолетна АА иде у боравак у близини школе за шта је потребно месечно одвојити 21.500,00 динара. Посећује приватног офтамолога јер носи наочаре. Тужени ради као лекар у ... и остварује просечну месечну зараду у износу од 177.000,00 динара, у зависности од броја дежурстава. С обзиром на своју специјализацију има дуг према болници у ... и обавезао се да своју радну ангажованост не наплаћује. Из тог разлога има трошак минимално 100 евра приликом одласка и боравка у Босни. Живи као подстанар и плаћа закупнину 250 евра, а Режијски трошкови износе 15.000,00 динара. Трошкови гардеробе и хране за њега износе 100 евра. Тужени сматра да су потребе малолетне АА 40.000,00 динара а истакао је да он и његови родитељи дају и више од износа на који је он обавезан да доприноси за издржавање малолетне АА.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је обавезао туженог да на име издржавања малолетне АА плаћа 20% од редовних месечних новчаних примања умањених за порезе и доприносе за обавезно социјално осигурање. При томе налази да су се околности од момента када је ранијом пресудом тужени обавезан на допринос издржавању малолетне АА, промениле, сада је тужиља кренула у школу има већа интересовања а и потребе су јој веће. Полазећи од одредбе чл 160. и 162. Породичног закона налази да потребе повериоца издржавања зависе од његових година здравља, образовања и околности да малолетна деца треба да уживају исти стандард као и њихови родитељи као обвезници издржавања. При томе суд води рачуна да могућности дужника издржавања зависе од његових прихода и могућности његових

личних потреба и обавеза па је нашао да је за потребе малолетне АА за њено издржавање неопходно 50.000,00 динара, па је имајући у виду и одредбе члана 154. и члана 164. Породичног закона тужбени захтев усвојио.

Апелациони суд је у свему прихватио као правилно утврђено чињенично стање првостепеног суда као и разлоге које у погледу усвојеног тужбеног захтева даје првостепени суд.

По оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови утврдили чињенично стање и потребе малолетне АА, правилно су определили износ који је неопходно потребан за њено издржавање. Према чл. 160. и 162. Породичног закона, критеријуми који се узимају у оваквим ситуацијама су потребе малолетног повериоца као и могућност дужника издржавања при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. У међувремену, од дана доношења претходне пресуде којом је тужени обавезан да доприноси издржавању малолетне АА са 20.000,00 динара, околности су се промениле, малолетна АА је старија три године, иде у школу, а материјалне прилике туженог су такве да могу допринети задовољењу потреба малолетне АА јер је неопходно да малолетна деца уживају исти онај стандард који уживају и њихови родитељи. Правилно су нижестепени судови определили потребе малолетне АА, правилно је утврђено која су примања њених родитеља и то како туженог тако и њене мајке као законског заступника па је стога правилно од стране нижестепених суда одлучено када је одређено да тужени доприноси издржавању малолетне АА са износом од 20% од својих месечних примања. Обавеза законског заступника малолетне АА је да допринесе износу до 50.000,00 динара, а осим тога ту је и њена обавеза у погледу свакодневне бриге о малолетној АА што се мора узети у обзир приликом одлучивања о доприносу за издржавање.

Наводи из ревизије нису таквог значаја да могу да доведу до другачије одлуке суда. Не могу се прихватити наводи да је суд погрешно применио одредбу члана 160. Породичног закона јер није на правилан начин утврдио потребе повериоца издржавања. Ово из разлога што из списка ове правне ствари произлази да је суд имао у виду узраст детета, његове потребе, а осим тога имао је у виду и зараде које остварују родитељи малолетне АА па се не може прихватити навод да суд није имао у виду све релевантне околности које би утицале на допринос туженог у погледу издржавања малолетне АА. Стога се може закључити да је одлука у погледу висине доприноса малолетне АА заснована на правилно утврђеном чињеничном стању и на правилној примени материјалног права.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић